

Петко Р. Славейков

Лисица и пръч

Лисица и пръч, като били жедни, скочили в един плитък геран. След напиването пръчът зел да мисли как щат да излезнат. Дерзай, рекла лисицата, измислих един способ за да излезнеме и двама. Ако ся изправиш ти прав и да опреш предните си крака о зида, също така и рогата си да наклониш нанапред, ща възляза по гърба ти, ща стъпя на рогата ти и оттамо ще изкочна вън, тогаз ща да извадя и тебе. Пръчът на радо сърце и ся подложил, но тя, като изскочила от гераня, скачаше радостна около устата на гераня. Пръчът я мъмрял защо не си стояла на хоратата, а тя му отговорила, ако че имаше ти толкози ум, колкото влакна на брадата си, не слизваше в гераня, преди да измислиш как щеше да излезнеш.

Умний человек трябва да смисля сетнините на всяко нещо, че тогази да го захваща.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова
Ползван източник: Петко Р. Славейков, „Съчинения“, т. 4, „Български писател“, С.
1979.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4077>]